

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. Š.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 20.8.2012 , o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 14.3.2012, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 20.8.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 14.3.2012, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná mimo jiné uvedla, že ke vzniku invalidity u žalobce došlo dne 20.7.2006 a toto datum je rozhodné pro posouzení splnění podmínky potřebné doby pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod. Rozhodné období v případě žalobce je od 20.7.1996 do 19.7.2006, ve kterém získal žalobce pouze jeden rok

pojištění a od 20.7.1986 do 19.7.2006 získal pouze 7 let a 28 dnů pojištění. S odkazem na ust. § 40 odst. 2 citovaného zákona je uvedené rozhodné období vymezeno příslušným časovým úsekem před vznikem invalidity a nikoliv jeho změnou.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které nesouhlasil s posouzením zdravotního stavu. Domnívá se, že jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně, kdy je nesoběstačný a bezmocný v denních činnostech z důvodu mučení, neléčení a hladovění. Tento stav vznikl v roce 1981 a do roku 2012 nebyl léčen, což dokládá lékařskými zprávami.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 20.8.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Opavě, žalobcem předloženými lékařskými zprávami, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 19.4.2013 a doplňujícím posudkem téže PK ze dne 7.3.2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl od 20.7.2006 uznán plně invalidním posudkem OSSZ Opava ze dne 20.9.2006, avšak invalidní důchod mu vyplácen nebyl pro neplnění podmínky potřebné doby pojištění. Od 1.1.2010 se u něj jednalo o invaliditu třetího stupně rovněž bez vyplácení důchodové dávky a od 26.8.2011 byl uznán při mimořádné KLP u OSSZ v Opavě dne 26.8.2011 invalidním v prvním stupni. Žalobce dne 7.11.2011 podal žádost o změnu stupně invalidity. Na základě této žádosti posoudil zdravotní stav žalobce lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Opavě dne 17.1.2012 se závěrem, že u žalobce jde o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle kapitoly V, položky 7, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o 40%. Podle tohoto posudku jde u žalobce od 26.8.2011 o invaliditu prvního stupně. Rozhodnutím ze dne 14.3.2012 žalovaná zamítla žádost žalobce pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku ČSSZ ze dne 18.6.2012, podle kterého činil pokles pracovní schopnosti podle kapitoly V, položky 7, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 40%. Napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno, pak žalovaná námitky žalobce zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 14.3.2012.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. H., ze zdravotní dokumentace PL Opava, z nálezů MUDr. K.,

neurologa ze dne 25.4.1996 a 7.12.2005, z nálezů MUDr. L., neurologa ze dne 2.4.2008, MUDr. H., MZ ČR ze dne 15.4.1996, MUDr. H., ORL ze dne 6.3.1997, MUDr. H., ambulance bolesti ze dne 4.3.2011, MUDr. H., neurologa ze dne 30.1.2011, MUDr. F., infekcionisty ze dne 7.4.2011, MUDr. M. infekcionisty ze dne 22.4.2011, MUDr. V., psychiatra ze dne 29.3.2011, 9.6. 2011 a 9.7.2011, MUDr. D., psychiatra ze dne 31.10. a 21.11.2011, MUDr. N., neurologa ze dne 18.10.2011 a 21.2.2011, MUDr. Ježe, urologa ze dne 20.11. a 29.11.2011, MUDr. H., urologa ze dne 17.2.2012, MUDr. H., hematologa ze dne 20.2.2012, MUDr. K. ze dne 20.2.2012, MUDr. R., rehabilitace ze dne 21.1.1994 a 5.4.1994, MUDr. Č., CSc., gastroenterologa ze dne 12.2.1998, 19.3.1998 a 16.4.1998, Mgr. H., státní ZÚ NRL pro chlamydie ze dne 7.10.2004, MUDr. G., internisty, MUDr. G., psychiatra ze dne 21.10.2012 a 2.4.2013, propouštěcí zprávy z oddělení klinické imunologie FN Olomouc od 7.3. do 21.3.1997, z propouštěcí zprávy a chorobopisu z PL Opava od 21.10.2012 do 14.2.2013, laboratorních vyšetření ze dne 7.2.2005, 17.3.1995, 18.9.1995 a 11.8.1997 a ze zdravotní dokumentace založené v posudkovém spise OSSZ Opava. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce uvedla posudková komise smíšenou poruchu osobnosti se snížením intelektu na hranici podprůměru až slaboduchosti s mnoholetou agravací i simulací somatických potíží, rentovými tendencemi, zneužíváním zdravotnictví, kverulačními aktivitami, dominantně za života podporující matky uvedené v příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb. v kapitole V, položce 7, písm. b) s poklesem pracovní schopnosti na dolní hranici rozmezí této položky, tj. o 30%, jelikož další zjištěné chorobné odchylky pracovní potenciál žalobce podstatněji nesnižují. Od 20.8.2012 se nejedná o invaliditu žádného stupně. Nově zjištěné psychotické onemocnění, pro něž byl žalobce hospitalizován od 25.10.2012 do 14.2.2013 v PL Opava, je zhoršením dřívějšího osobnostního postižení, kdy se kromě standardních kverulací nově objevily i halucinace se sexuálním obsahem. Posudková komise dodala, že žalobce byl opakovaně posuzován od roku 1984 ve věci invalidity, vždy s negativním závěrem. I když se jeho zdravotní stav nezměnil, byl při jednání o invaliditě posouzen dne 20.9.2006 posudkovým lékařem OSSZ v Opavě jako plně invalidní pro smíšenou poruchu osobnosti s těžkým narušením sociálního přizpůsobení s poklesem soustavné výdělečné činnosti podle kapitoly V, položky 5, písm. c) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., v platném znění o 70%. Toto hodnocení považuje PK MPSV ČR za posudkově a medicínsky mylné, což dále v posudku rozvádí. Žalobcův stav měl být kvantifikován jako středně těžké narušení osobnosti s poklesem pracovní schopnosti maximálně o 30% a neměl tedy být uznán ani plně ani částečně invalidním. V dalším období nedošlo ke zhoršení psychického ani somatického stavu a žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní ani v prvním stupni. Aktuální zhoršení zdravotního stavu od října 2012 je důvodem pro hospitalizaci v PL Opava a v případě trvalého zhoršení může být důvodem pro nové posudkové zhodnocení. Na tomto závěru setrvala posudková komise i ve svém doplňujícím posudku ze dne 7.3.2014.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 20.8.2012 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR a z doplňujícího posudku téže posudkové komise, o jejíchž úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra, tedy lékaře z oboru, který je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce.

Jelikož u žalobce k datu 20.8.2012 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 14.3.2012, jímž žalobci žádost o invalidní důchod zamítla, byť z jiného důvodu, tj. pro neplnění další zákonné podmínky vzniku nároku na tuto dávku důchodového pojištění a to potřebné doby pojištění.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 17. dubna 2014

JUDr. Petr Indráček
Samosoudce